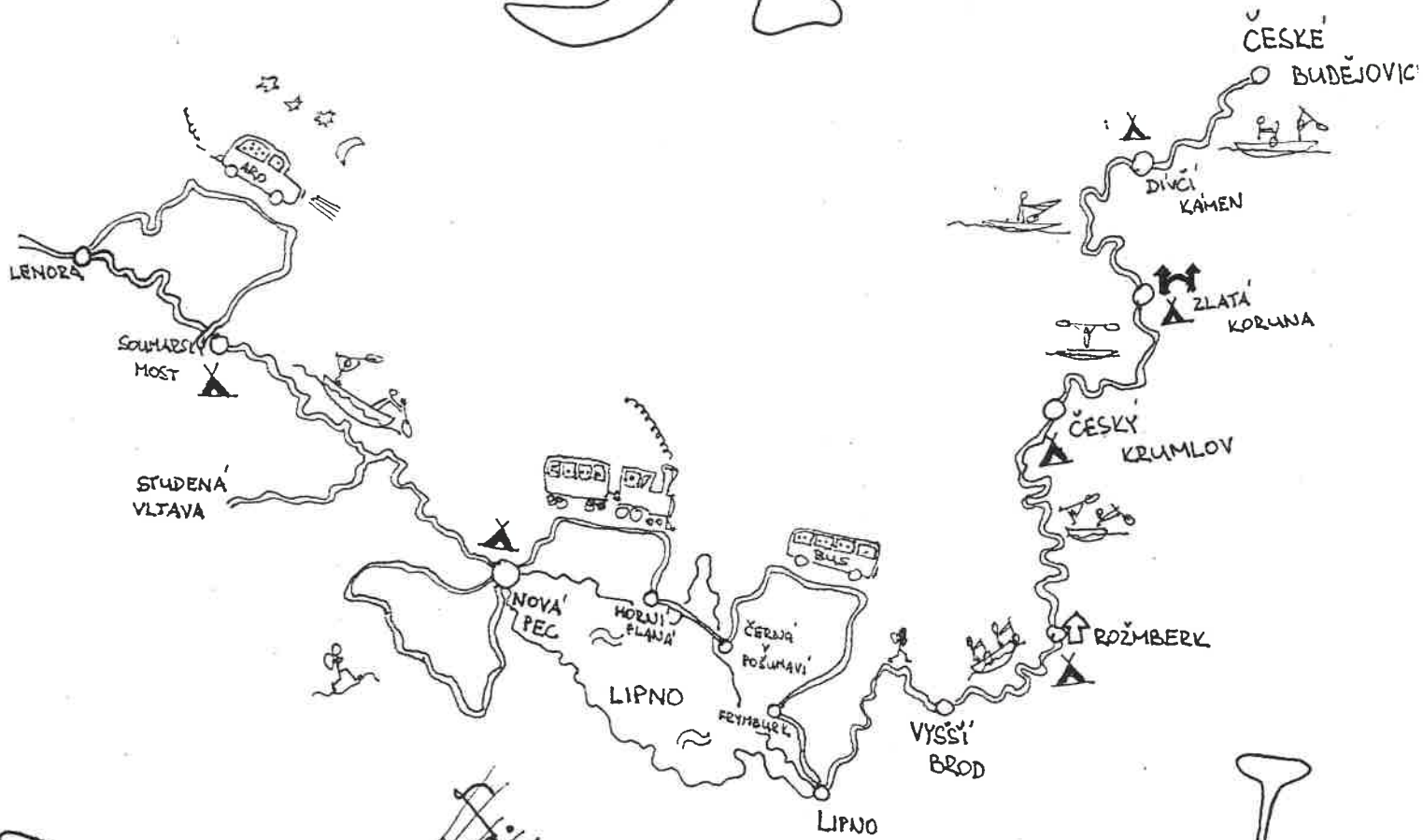

VLTAVA

94

Úvod

Letošnímu putáku tradičně předcházela týden příprav, ve kterém bylo třeba zpojízdnit Aro, opravit vlek, zalepit lodě, připravit materiál na vaření, vyříditi slevy na vlak a udělat spoustu ostatních maličkostí. To vše si vzal na starosti hlavaš Matouš, který se nás snažil do příprav zapojit všechny.

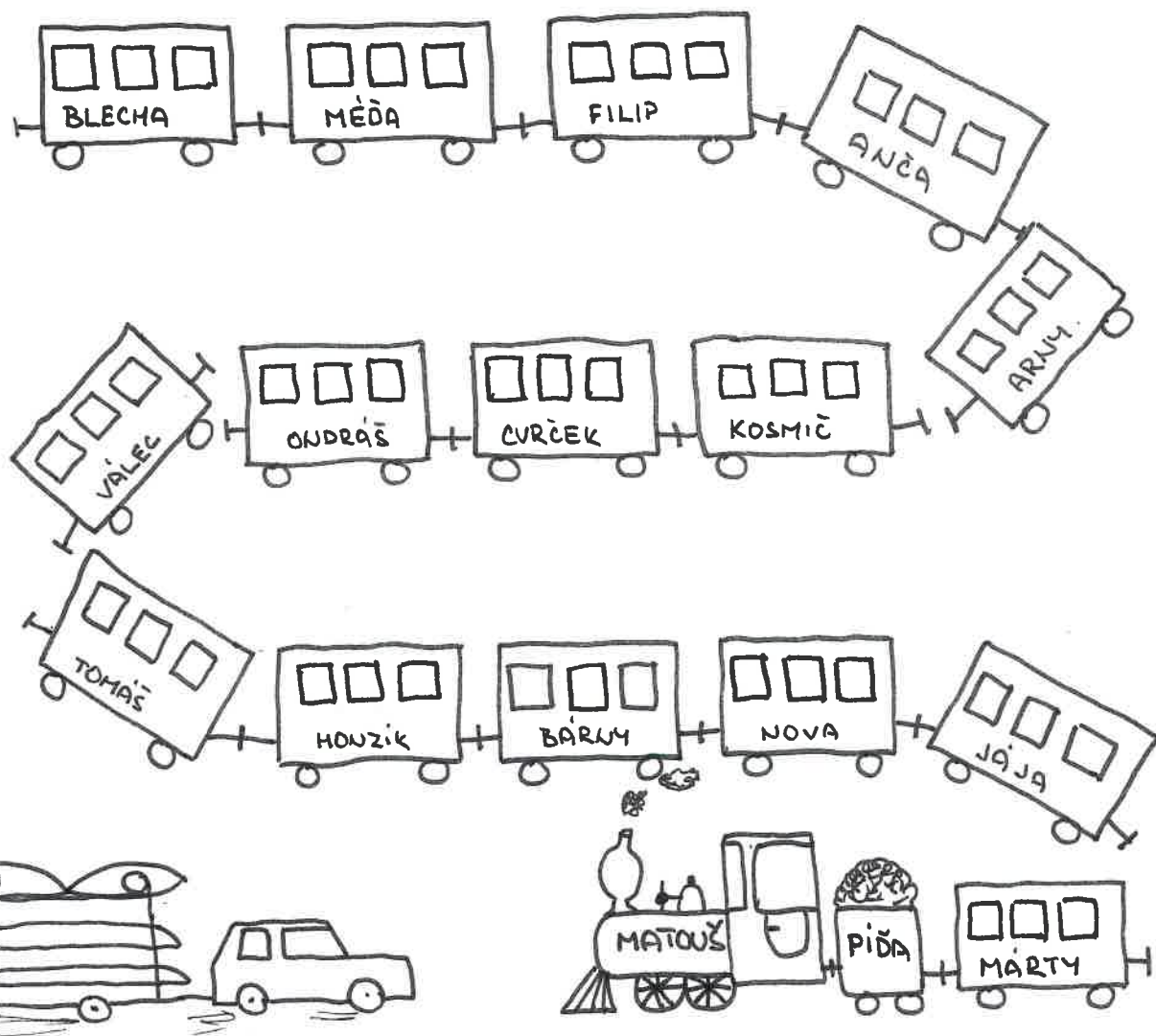
...téměř všichni...

O . Den

Čt 18.8.94 Božán

Většina lidí se sešla už dnes. Věnovali jsme se posledním dodělávkám, nakládání vleku a ping - pongu.

Dopoledne jsme vyplnili vstáváním, balením a soukáním lodáků do ARA a vleku. Na nádraží odcházíme po třinácté hodině. Tam se scházíme s ostatními, takže je nás ve vlaku rovných 17.

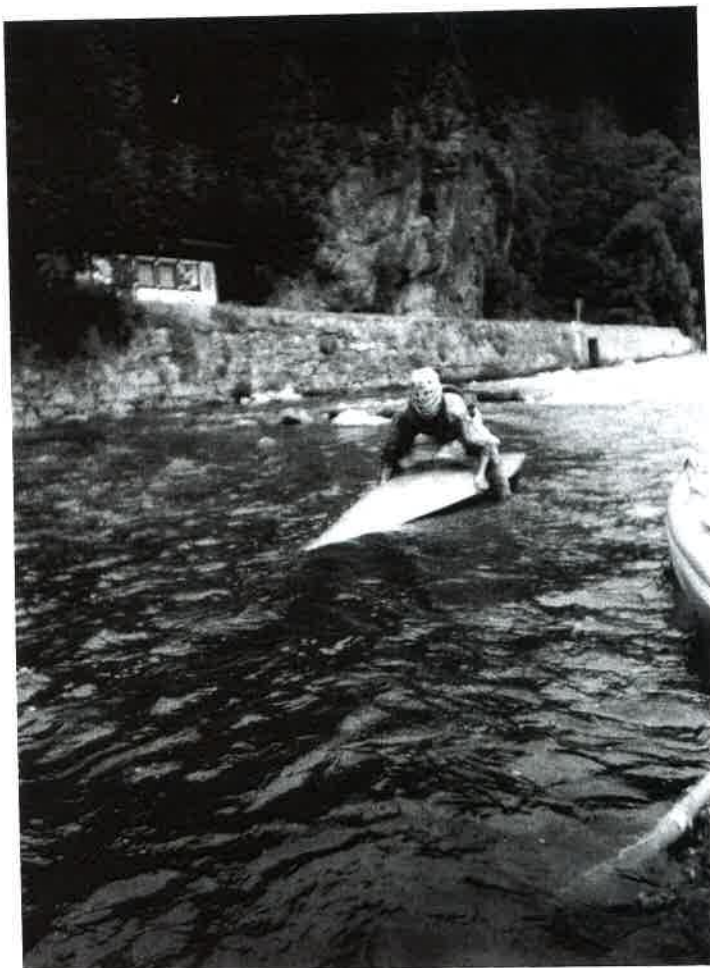

Volšovec a Pavel jedou AREM.

Téměř všichni cestujeme v tričkách s emblémem VLTAVA 94, takže ve vlaku působíme menší rozruch. Hrají se veselé hry a po přestupu ve Strakonících zní vagónem kytara a náš mocný zpěv. Strháváme i spolucestující, kteří se přidávají. Za tmy, po 6 hodinách jízdy, přijíždíme do Lenory, kde v kempu nenacházíme ani vlek, ani Aro, ani Volšovce s Pavlem. Aro se nakonec objeví a v něm Volšovce, který vysvětluje, že se z Lenory nedá jet, a tak pojedeme ze Soumarského Mostu. Tam se ve dvou várkách dopravujeme vozidlem pro 5 osob. Po postavení stanů uleháme. Je zataženo a mrholí.

Ráno nás proti očekávání probudilo sluníčko. Po snídani přechujeme věci do auta a vyrážíme na lehko na vodu. Vody moc není, takže nadšenci jako Arnošt na singlu, Pavel na kajaku a ostatní na deblech využívají každou jen trochu tekoucí vodu k blbnutí na lodích. Nikdo nespěchal (zvláště pak vedoucí loď mistra Blešky), a tak cesta příjemně ubíhala romantickou krajinou Šumavského národního parku, kde jako vodáci máme zakázáno vystupovat na břeh. Ondra s Mědou začali soutěžit kdo nasbírá více odpadků na této etapě. Stihli i ostatní, a tak místo poklidné jízdy a vychutnávání krajiny, někteří závodili, kdo sebere dřív tu krabičku od cigaret na břehu. Zpočátku jsme si mysleli, že těch pár papírků v klídku uvezem, ale když se na palubách lodí začaly objevovat pneumatiky a železné traversy, nevěřili jsme, co všechno jsou lidi schopni hodit do řeky. Na soutoku Studené a Teplé Vltavy čekáme na Volšovce, Filipa a Kosmiče. Čas si krátíme podivnou hrou s míčem, ve které hrají hlavní roli Nova s Jájou. Dáváme oběd. Ve chvíli, kdy hodláme opustit soutok sami, objevuje se Volšovec i Filip s Kosmičem. Po dalších 13 km střídatvého pádlování se dostáváme na vzdutí Lipna a tím i do Nové Pece. K večeři jsou špagety s majdou, a každý se tady motá kolem přípravy. Velice nám chutná a uzavíráme sázky, jestli se Aniče povede také tak pěkná šavle jako před dvěma lety. K táboráku se dostáváme Žluťák a doplňuje stav na 20 lidí. Všichni jsou nějak unavení, takže po 23 hodině je opravdu čas spát. Pár vytrvalců zůstává u ohně a poslouchá vyprávění mistra Žluťáse o zážitcích z Itálie. "Dobrou noc"

...Arnošt na singlu...

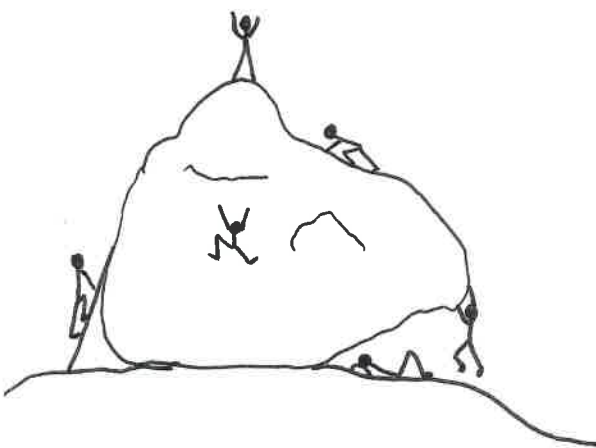
Ráno všechny ospalce probudila již čilá služba. Začali jsme se dohadovat, kdo zůstane v Kempu, aby hlídal stany. Losovalo se starým, ale osvědčeným způsobem, sirkama. Z těch starších to vyhrála Pida a z druhé skupiny to byl Bárny. Všichni ostatní hned po snídani (asi 9¹⁵ hod.) odchází směr nádraží a odjíždí vlakem na zastávku OVESNA. Odtud jdeme po Medvědí stezce přes Perník až k Jelení a dál po modré zpět do Nové Pece. Chůzi jsme si zpříjemňovali Boulderlingem (lezením na malé kameny bez jištění). Někteří jedinci s přebytkem energie si také zpáteční cestu vylepšovali tím, že házeli jeden druhého do Schwarzenberského kanálu (např. Pavel, Filip atd.). Při obědě Jája rozčlilila žlutáka tak, že jí smočil v nedalekém potoce. Z posledních sil jsme odbočili ještě před kempem, aby jsme zašli do "blízkého" lesa na dřevo. Poté, co se všichni vrátili, jsme šli vyprovodit Medvěda na nádraží, protože musel zpátky na vojnu. Zůs-

talo nás jen devatenáct. Po večeri skupinka složená ze Žlutáse, Pavla, Kosmiče, Filipa, Arnyho a Ančy vyrazila do kina do "nedaleké vsi". Zbytek lidu se sesedl k ohni a za zvuku kytary si zapěl. Poté co jsme se nedočkali návratu oné skupinky, odcházíme kontrolovat spacáky.

*B
O
U
L
D
E
R
L
I
N
G*

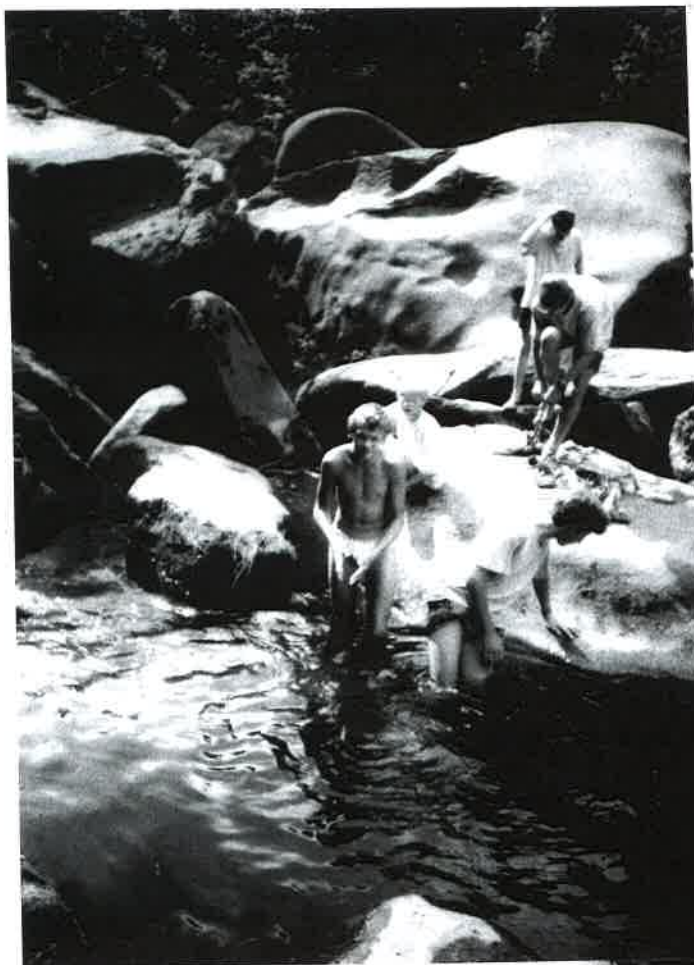

Po brzkém probuzení a menší snídani jsme si zabalili a poté navázali lodě na vlek. Volšovec s Pavlem odjeli s AREM směrem Vyšší Brod. My se přesunujeme po trase Nová Pec - Černá v Pošumaví (vlakem) a Černá v Pošumaví - Frymburk - Loučovice (busem).

...po brzkém probuzení...

Z Loučovic pak vyrážíme na devítikilometrový příjemný výlet podél Čertových proudů, jehož cílem je dosažení Vyššího Brodu. Cestou se každý bavil dle své chuti. U pomníčku stavíme na sváču. Rozlezli jsme se po kamenech Čertových proudů a začínáme blbnout. Nejdříve po sobě jen tak šploucháme. Pak to "nevině" šplouchlo a Barnabáš se sápe (celý mokrý) na Žlutáka. Arnošt "vůbec nic" neprovádí s Aničkou. Pak se umravňujeme a pokračujeme v cestě až na tábořiště, kde se konečně setkáváme s Volšovcem a Pavlem. Po postavení stanů a strašlivé cestě na dřevo odcházíme blbnout na vodu pod přehradu Lipno 2. Po výborné večeři se vět-

šina lidu odebrala do restaurace, kde každý napsal pohled anebo se na nějaký alespoň podepsal. Unaveni výcvikem brzy usínáme.

...Arnošt vůbec nic neprovádí s ...

Dnes ráno má službu Volšovec s Martinou (Ančí). Prý se konečně po čtyřech dnech najíme. Vstáváme o něco později (po osmé) a už se cpeme rohlíky s kakaem. Někteří si už také jedí svačinu (banán a tatránku). Ode dneška jedeme s bagáží. Balíme a vyrážíme na vo-

du. Volšovec a Nova si ještě prohlízejí zdejší klášter. Ve Vyšším Brodě na jezu blbneme ještě asi hodku. Jezdí tu Volšovec na svém Tukanu i s foťákem na palubě, Pída na kajaku, Ondráš s Válcem na deblu, stejně jako Cvrk s Tomášem a Matouš s Pavlem. Matouš po první koupačce loď opouští a nechává Pavla na pospas vodě. Ještě je tam Arny na své singlovce. Poté, co se cvakla Pída, ji vystřídá Matouš a na první vlně ukazoval co umí. A taky se párkrát prásknul (kyš, kyš).

Cestou mezi Vyšším Brodem a jezem v Herbertově jsme "drobet" zmokli. Jez v Herbertově deblovky překonaly spouštěním přes zavřenou šlajsnu, zatímco singlovka s Arnym a kajak s Pídou vesle překodrcali vedle jezu. Volšovec svého Tukana nesvěřil do rukou přetahovačům a raději si ho vlastnoručně spustil po jezu. Pod jezem je kanál, perfektní terén pro trénování nájezdů a výjezdů do tišinek. Zůstává tu Arny, Volšovec a Pída. Chvilí zde trénují, ale i oni ho brzy opouští a pádlují za ostatními. Pomalu se blížíme k Rožmberskému jezu. Tady je konečně vysněný oběd. Dva rohlíky s výbornou rybičkovou pomazánkou a kus

pomeranče. Kdo má ještě hlad, doráží se chlebem. Po krátké odpolední pauze se opět zdokonalujeme jízdou na zdejším jezu. Matoušovi se podařilo dolomit špičku u kajaku, kterou načal již včera ve Vyšším Brodě.

...Matouš dolomil špičku...

Další odvážlivci dělají v šlajsně různé akrobatické kousky. Někteří jako Pída, Ondráš, Cvrk, Válec a Tomáš eskymují ve dvou i v singlu na otevřené deblouci. Když toho mají všichni dost, končíme, nakládáme a okolo páté vyrážíme. Za chvíli vidíme kemp. Po přistání nás čeká stavba stanů, děláni dříví a ostatní již navyklé povinnosti. Matouš s Pavlem spravují špičku kajaku. Po večeri šlo několik nadšenců (nebo snad bláznů) blbnout a vylehávat na blížkou "dětskou" peřejku (prohlásil Volšovec). Po desáté hodině za naprosté tmy končíme a společně s ostatními jdeme hrát na jezevce.

